

Ririro

Bremenski muzikanti

Bio jednom jedan stari magarac koji je bio umoran od svakodnevnog rada za vodeničara. Koliko god se magarac trudio, vodeničar nikada nije mislio da je dovoljno dobro. Tako da je magarac pobjegao. Mislio je da sa svojim sjajnim zvucima graje može zaraditi mnogo novca kao gradski muzičar. Spakovao je stvari i krenuo u Bremen.

Na putu je magarac sreo starog psa. Pas je rekao magarcu da mora da beži od svog starog vlasnika. Vlasnik je odlučio da psa smesti u azil jer je bio prestar da se više brine o njemu.

„Pođi sa mnom u Bremen“, rekao je magarac psu. „Moći ćeš da laješ na zvezde sa neba.“ „Sa mojim lepim lajanjem tamo ćemo dobro zaraditi. Osim toga, zabavnije je ići u avanturu u dvoje.“

Pas je odlučio da ode sa magarcem u Bremen da stvara muziku.

Nedugo zatim magarac i pas naiđuše na staru mačku. Mačka više nije bila srećna u kući svog starog vlasnika. „On samo želi da hvatam miševе“, reče mačka, „ali nisam baš bila uspešna u poslednje vreme. Sve sam starija iz dana u dan.“ Mački se dopala ideja o muzičkoj avanturi u Bremen. Glasne žice su joj bile u redu, pa su magarac i pas odlučili da mačka može da dođe i svira sa njima.

Malo kasnije su naišli na starog petla. Petao je postao previše dosadan za svoju staru okolinu i nešto strašno je pretilo da mu se dogodi ako ostane tamo. Njegovo kukurikanje je izluđivalo ljude i hteli su da učuti. Odlučio je da pobjegne od svega i od tada sam luta okolo. Pridruživanje muzikantima bila je muzika za njegove uši. Na sreću, tako su mislili i magarac, pas i mačka, pa se petao pridružio kao četvrti muzičar.

Četiri životinje su bile na putu ceo dan i počela je da

pada noć. Put do Bremena je izgledao duži nego što su mislili. Tamo su videli svetlost koja je sijala u daljini. „Možda tamo ima kuća“, reče magarac. „Možda možemo tamo nešto da pojedemo i spavamo u zamenu za veselu muziku“, rekao je pas sa nadom. I tako su krenuli ka kući. Pogledali su kroz prozor i na svoj užas videli da su tamo razbojnici.

Magarac je smislio plan. „Hajde da uplašimo te zlikovce“, rekao je hrabro. „Verovatno su u bekstvu. Hajdemo svi da stanemo jedni na druge i pevamo veoma glasno.

Verovatno će uskoro pobeći.“ Rečeno - učinjeno. Lopovi su se uplašili zaglušujuće buke i izjurili iz kuće. Magarac, pas, mačka i petao uživali su u obroku i shvatili da su umorni od puta. Svi su našli lepo mesto u kući za spavanje.

Razbojnici su razmišljali šta im se dogodilo. Videli su u daljini da je svetlo u vikendici ugašeno. Vođa razbojnika odlučio je da pogleda.

Kada je ušao u kuću, pogledao je mačku pravo u oči. Trebalo bi da znate da oči mačke svetle u mraku. Mačka je skočila i ogrebala razbojnika po licu. Mačka nije znala šta je udarila i pobjegla je. Na putu do vrata, pas ga je ugrizao za cevanicu, a magarac ga je šutnuo. U bašti se petao tako zakukurikao da je razbojnik pobjegao. Vođa je rekao pljačkašima da je kuća ukleta. Nikada se tamo više nisu vratili.

Bremenski muzikanti su zaista uživali u životu u kući i odlučili su da više ne moraju da putuju u Bremen. Svidelo im se ovde i odlučili su da ostanu. I tu su živeli još mnogo srećnih godina.

